

РЕШЕНИЕ

№ 1618

гр. София, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 13.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9549** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 211 Закона за министерство на вътрешните работи.

Образувано е по жалба, подадена от С. Д. С., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адв. А., срещу т. 2 от заповед № 513з-8454/30.09.2022 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която жалбоподателят е временно отстранен от длъжност.

С протоколно определение от 13.02.2023 г. е присъединено за съвместно разглеждане в настоящото производство адм. д. № 11395/2022 г. по описа на АССГ, образувано по подадена от С. Д. С. жалба срещу т. 1 от заповед № 513з-10417/30.11.2022 г., издадена от директора на СДВР, с която е изменена т. 2 от заповед № 513з-8454/30.09.2022 г.

Жалбоподателят претендира за отмяна на оспорените заповеди поради противоречието им с материалния закон, допуснати съществени нарушения и на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. В жалбата се твърди, че в оспорената заповед № 513з-8454/30.09.2022 г. липсват мотиви относно извода на административния орган, че служебното положение на служителя би затруднило разкриването на обективната истина в хода на образуваното срещу него дисциплинарно производство. В тази връзка се сочи, че изложените в акта фактически основания са бланкетни и необосновани, като не са изложени конкретни обстоятелства, въз основа на които е прието, че служебното положение на С. би затруднило дисциплинарното разследване. Твърди се, че жалбоподателят, който заема

младша изпълнителска длъжност, не би могъл да влияе на членовете на дисциплинарно-разследващия орган, които са на ръководни или по-старши изпълнителски длъжности и са служители в други структурни звена.

Изложени са подробни доводи за незаконосъобразност на т. 1 от заповед № 513з-10417/30.11.2022 г., като се сочи, че не са изложени конкретни фактически и правни основания, обосноваващи удължаване на срока за отстраняване от длъжност по смисъла на чл. 241, ал. 3 ЗМВР. Твърди се, че липсват мотиви относно фактическата и правна сложност на воденото срещу жалбоподателя дисциплинарното производство. Административният орган не е обосновал по никакъв начин наличието на нормативно изискуемите предпоставки за удължаване на срока на отстраняване, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Изложени са доводи, че заповедта е издадена в нарушение на чл.46, ал.4, т.1 и чл. 46, ал. 3 от Инструкция № 81213-877/6.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР. Твърди се, че не са налице материалноправни основания за издаване на оспорената заповед и същата не е съобразена с целта на закона.

В хода на съдебното производство жалбоподателят, представляван от адв. А., моли съда да отмени оспорените заповеди по аргументи подробно изложени в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски. Ответникът – директор на СДВР, чрез процесуален представител юрк. И., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни аргументи за законосъобразност на оспорените заповеди са развити в представени по делото писмени бележки.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо рег. № 7855р-8851/30.09.2022 г. директорът на дирекция Вътрешна сигурност при МВР е уведомил директора на СДВР за постъпили данни за извършени нарушения на служебната дисциплина от държавни служители на младши изпълнителски длъжности в отдел Пътна полиция при СДВР. Посочено е, че на 19.08.2022 г. в [населено място], [жк], служители от автопатрул на ОПП – СДВР спрели за проверка лек автомобил БМВ, рег. [рег.номер на МПС] , с водач С. Л. Д., който имал видими външни признаци за употреба на наркотични или упойващи вещества. Това обстоятелство било възприето от служителите на ОПП, но водачът не бил изпробван по надлежния ред за употреба на НВ. Отражено е, че според постъпилата информация, проверяваният водач не е бил тестван за употреба на наркотични вещества по настояване на С. Д. С. – младши автоконтрольор във 02 група, 02 сектор, ОПП – СДВР, който се намирал в близки отношения със С. Д.. На същата дата С. не е бил на работа. Установени били данни, че С. С. е оказал влияние на своите колеги от ОПП – СДВР да приемат от проверяваното лице с видими външни белези за употреба на наркотични вещества дар, който не им се следва – неустановена парична сума, за да не изпълнят задълженията си по служба.

С оспорената т. 2 от заповед № 513з-8454/30.09.2022 г., издадена от директора на СДВР, С. Д. С. – младши автоконтрольор във 02 група, 02 сектор, ОПП – СДВР, е отстранен временно от длъжност, като е разпоредено да му бъдат иззети служебната карта, личният знак и служебното оръжие. Въз основа на информацията, съдържаща

се в писмо рег. № 7855р-8851/30.09.2022 г., директорът на СДВР е приел за установени данни, че С. С. е оказал влияние на своите колеги в ОПП, за да не изпълнят служебните си задължения по установяване и документиране на извършено нарушение на ЗДвП. Според административния орган, тези данни сочат на извършено нарушение то С. на етичните правила, регламентирани с т. 15, т. 19, т. 20, т. 42 и т. 48 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Приел е, че се касае до нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР, за което е предвидено с чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. При така установените обстоятелства, ответникът е формирал извод, че е налице основание за образуване на дисциплинарно производство по смисъла на чл. 207, ал. 1, т. 2 вр. чл. 205, ал. 1 ЗМВР. Приел е, че характерът на извършеното дисциплинарно нарушение и обстоятелствата по неговото извършване, сочат на наличие на основание по чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР за временно отстраняване на служителя от длъжност. С. би могъл да се сдобие със служебна информация във връзка с воденото разследване и да получи достъп до лични данни и адреси на свидетели по случая, на които да окаже въздействие и по този начин да затрудни разследването.

Установява се, че с предложение рег. № 513р-116684/29.11.2022 г., председателят на Д. е предложил на директора на СДВР да бъде изменена заповед № 513з-8454/30.09.2022 г., като срокът на отстраняване на младши инспектор С. С. бъде удължен с още един месец, считано от 01.12.2022 г., на основание чл. 214, ал. 3 ЗМВР. В предложението се съдържа подробно описание на действията, осъществени от Д. в хода на образуваното срещу служителя дисциплинарно производство.

Със заповед № 513з-10417/30.11.2022 г., издадена от директора на СДВР, е изменена т. 2 от заповед № 513з-8454/30.09.2022 г., като е удължен срокът на временното отстраняване на младши инспектор С. С. с още един месец – 30.12.2022 г. Като се е позовал на обстоятелствата, изложени в предложението рег. № 513р-116684/29.11.2022 г., административният орган е приел, че в случая е налице хипотезата на чл. 214, ал. 3 ЗМВР.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбите са подадени в рамките на срок по чл. 140, ал. 1 от АПК вр. чл. 211 ЗМВР, от надлежна страна, поради което са процесуално допустими. Разгледани по същество са неоснователни.

Оспорените заповеди в обжалваната им част – относно временното отстраняване от длъжност, съответно относно удължаването на срока за временното отстраняване на служителя, са издадени от компетентен орган по смисъла на чл. 214, ал. 1, т. 1 вр. чл. 207, ал. 1, т. 2 ЗМВР – директор на Столична дирекция на вътрешните работи, в качеството му на орган, образувал дисциплинарното производство срещу жалбоподателя, заемащ младша изпълнителска длъжност. Спазена е предвидената с чл. 214, ал. 1 ЗМВР писмена форма, като са изложени фактически и правни основания за издаването им. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обосновават отмяната на обжалваните актове.

Съгласно чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР, държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед, когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл. 207 и служебното му положение би затруднило

разкриването на обективната истина. Нормата изисква наличието на две кумулативни предпоставки за правомерно временно отстраняване на служител от длъжност, осъществяването на които в случая е доказано от представените по делото доказателства. В разглеждания случай е безспорно установена първата предпоставка – на основание чл. 207, ал. 1, т. 1 ЗМВР е образувано дисциплинарно производство за извършено тежко нарушение от държавния служител на служебната дисциплина, за което се предвижда налагането на дисциплинарното наказание "уволнение", както изрично е посочено в процесната заповед. Налице е и втората предпоставка - служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. В тази насока административният орган е изложил конкретни мотиви, като не се споделя от съда становището на жалбоподателя, че същите са бланкетни и необосновани. Ответникът е съобразил обстоятелството, че в качеството му на служител на СДВР, С. би могъл да се сдобие със служебна информация във връзка с воденото разследване и да получи достъп до лични данни и адреси на свидетели по случая, на които да окаже въздействие и по този начин да затрудни разследването. Посочени са конкретните действия, които жалбоподателят е възможно да извърши, което да доведе до затруднено разкриване на обективната истина в дисциплинарното производство. В случая този извод се явява обосноваван, предвид реалната възможност С., в качеството му на служител на СДВР и предоставеният му достъп до информационните масиви на МВР, да може да влияе върху разкриването на обективната истина в хода на дисциплинарното производство.

Безспорно между страните е обстоятелството, че жалбоподателят заема младша изпълнителска длъжност, но в случая временното му отстраняване от длъжност не е мотивирано с възможност същият да влияе на членовете на дисциплинарно-разследващия орган (Д.), поради което доводите в жалбата в тази насока са неотнормирани към предмета на спора.

Заповед № 513з-8454/30.09.2022 г. е издадена и в съответствие с целта на закона. Принципите за съразмерност и истинност (чл. 6 и чл. 7 от АПК) са спазени - засягането на правата и законните интереси на жалбоподателя е съобразено с целта да се осигури законосъобразно и безпристрастно провеждане на дисциплинарното производство, поради което приложената мярка не засяга правата на лицето в по-голяма степен от необходимото за осигуряване на законосъобразно приключване на дисциплинарното производство.

Настоящият съдебен състав приема, че и заповед № 513з-10417/30.11.2022 г. е издадена в съответствие с материалния закон и с приложимите процесуални правила. Съгласно чл. 214, ал. 3 ЗМВР срокът за временно отстраняване по ал. 1, т. 1 е до два месеца, като по дисциплинарни производства с фактическа и правна сложност органът, образувал дисциплинарното производство, може еднократно да удължи този срок с още един месец. В случая ответният орган, въз основа на предложение от Д., е приел, че са налице основания за удължаване на срока на временно отстраняване от длъжност на жалбоподателя до максимално допустимия според посочената норма от 3 месеца. Описаните в предложението рег. № 513р-116684/29.11.2022 г. действия по дисциплинарно разследване, обуславят правилност на извода, че дисциплинарното производство, водено срещу жалбоподателя е с фактическа и правна сложност. Липсата на изрично изявление на ответния орган, че е налице фактическа и правна сложност на разследването, не представлява съществено процесуално нарушение, доколкото от мотивите на заповедта, а и от обстоятелствата, изложени в

предшестващото я предложение, по несъмнен начин се установява наличието на основание за удължаване на срока.

Неоснователни са доводите за допуснати съществени нарушения на чл. 46 от Инструкция № 8121з-877/6.07.2021 г. В случая е изготвено мотивирано предложение до дисциплинарно наказващия орган за удължаване срока на временното отстраняване на служителя, а обстоятелството, че същото не е постъпило при директора на СДВР в срока по чл. 46, ал. 3 от Инструкцията, не представлява съществено нарушение, което да обуславя отмяна на акта. Предложението е отправено преди изтичане на 2-месечния срок по чл. 214, ал. 3 ЗМВР, а с процесната заповед не е разпоредено надвишаване на максимално предвидения в закона 3-месечен срок за временното отстраняване от длъжност.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че по отношение на оспорените заповеди не са налице отменителни основания по смисъла на чл. 146 АПК, а жалбите като неоснователни следва да се отхвърлят.

При този изход на спора в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от С. Д. С. срещу т. 2 от заповед № 513з-8454/30.09.2022 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от С. Д. С. срещу т. 1 от заповед № 513з-10417/30.11.2022 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА С. Д. С., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция за вътрешните работи сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: